

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem Martinem Bobákem ve věci

žalobce: X, narozeného X
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika
pobytem X
zastoupeného advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 1007/20 11000 Praha 1

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha

4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované z 25. 3. 2026, čj. MV-21883-4/SO-2026,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované z 25. 3. 2026, čj. MV-21883-4/SO-2026, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 13 140 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Hugo Körbla, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

1. V této věci žalovaná nahlížela na žalobcův případ paušálně, aniž dostatečně zkoumala konkrétní okolnosti případu. Ve správním spisu soud nedohledal dostatečné podklady, o které by bylo možné opřít zobecňující závěry žalované, že žalobce usiluje toliko o zajištění bezproblémového, pokud možno nenáročného pobytu v ČR, a s tímto pobytem spojených výhod.
2. Žalobce původně přicestoval do ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem *studia* s platností od 18. 3. 2024 do 31. 12. 2024. Žalobce měl absolvovat přípravný kurz českého jazyka organizovaný veřejnou vysokou školou, a to k přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu na vysoké škole s názvem X. Dne 21. 10. 2024 žádal o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem *jiné/ostatní* k absolvování kurzu českého jazyka u X a dalších kurzů organizovaných společností X (X). Této žádosti správní orgány vyhověly a udělily mu povolení s platností do 30. 9. 2025.
3. Dne 5. 8. 2025 žalobce požádal o *prodloužení doby* platnosti tohoto posledního povolení. Jako doklad potvrzující účel pobytu k žádosti doložil potvrzení X k přijetí na jazykové a další kurzy s dobou trvání od 1. 10. 2025 do 30. 9. 2026. Dle doložené dohody o poskytování jazykové a další výuky se X zavázala žalobci poskytovat kurzy českého jazyka (18 hodin týdně), kurz základních českých reálií (3 hodiny týdně) a další volitelný kurz v rozsahu 4 hodin týdně.
4. Ministerstvo vnitra (ministerstvo) tuto žádost rozhodnutím z 9. 1. 2026 (prvostupňové rozhodnutí) zamítlo, jelikož zjistilo *jinou závažnou překážku pobytu* cizince na území [§ 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. a) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (zákon o pobytu cizinců)]. Dle ministerstva nesměřoval žalobce svou aktivitu k dosažení cíle či účelu, za kterým mu bylo povoleno do ČR přicestovat a zde dlouhodobě pobývat, tedy za účelem vysokoškolského vzdělání.
5. Žalobce se odvolal. V záhlaví specifikovaným rozhodnutím žalovaná jeho odvolání zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Na závěrech ministerstva nic nemění ani to, že žalobce v průběhu odvolacího řízení měl začít studovat na jiné vysoké škole.

II. Podání stran

6. Dle žalobce správní orgány dostatečně nevymezily neurčitý právní pojem *jiné závažné překážky pobytu* cizince na území. Napadenému rozhodnutí schází definování konkrétních skutkových okolností, které by měly spadat pod tento pojem. Dle judikatury je jiná závažná překážka pobytu cizince obvykle dána tím, že cizinec v minulosti neplnil povolený účel pobytu. Tak tomu zde není. Žalovaná toliko spekulovala nad potřebností pobytového oprávnění.
7. Žalobce zdůraznil, že účel pobytu doposud plnil. Řádně docházel na vyučování, na němž se aktivně účastnil lekcí. S odkazem na § 44a odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců také zpochybnil, že by žalovaná nemohla prodloužit pobytové oprávnění za účelem jazykové přípravy ke studiu na vysoké škole více než jednou. Pro účel pobytu *ostatní* zákon takový zákaz nezná. Úvahy žalované, zda konkrétní kurz byl pro žalobce dostatečný či účelný z pohledu jeho budoucnosti, jsou irrelevantní.
8. Rozhodnutí žalované lze číst tak, že žalovaná požaduje, aby účel pobytu žalobce byl spjat s ČR a dosahoval určité vyšší intenzity a kvality. To podle žalované u žalobce patrně není naplněno. Žalobce tento požadavek v zákoně o pobytu cizinců nevidí. Žalobce tento Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

názorový proud považuje za překonaný. K tomu odkazuje na názor předkládajícího senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) z usnesení z 8. 4. 2025, čj. 2 Azs 64/2024-38.

9. Žalovaná ve vyjádření z 29. 4. 2026 navrhla, aby soud žalobu zamítl. Poukázala na to, že rozšířený senát NSS se v žalobcem citované věci nepřiklonil k názoru předkládajícího senátu (usnesení z 31. 3. 2026, čj. 2 Azs 64/2024-53).
10. Dále uvedla, že ověřovala žalobcovu pobytovou historii. Z ní dovodila, že žalobce svou aktivitu nesměřoval k naplnění účelů a cílů, za nimiž mu správní orgány umožnily přicestovat do ČR. V souvislosti s jeho vzdělávacími aktivitami nelze hovořit o pokroku ani o tom, že by směřoval k úspěšnému absolvování vzdělání. Žalobce již dvakrát absolvoval jazykovou přípravu ke studiu na vysoké škole. Nyní usiluje o povolení k pobytu za účelem třetího kurzu. Dle žalované je vzdělání pro něj toliko vedlejší aktivitou. Žalovaná poukázala na *modus operandi* běžný mezi žadateli o pobytová oprávnění: *Roční studium jazykového kurzu ke studiu akreditovaného studijního programu zajišťovaného českou veřejnou vysokou školou –> Rok studia jazykového kurzu, který již není studiem (obvykle zajišťováno X či jinou institucí) –> Žádost o prodloužení tohoto pobytového oprávnění za totožným účelem (zajišťováno téměř výhradě X) –> Podaná žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia („studium“ probíhá zásadně na X)*. Z informačního systému žalovaná zjistila, že ministerstvo předběžně vyhovělo žádosti žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia taktéž na této vzdělávací instituci.
11. Všechny tyto žádosti mají společného jmenovatele, a to zajištění bezproblémového a pokud možno nenáročného pobytu na území ČR. K tomu žalovaná poukázala na rozsudky zdejšího soudu z 4. 3. 2025, čj. 39 A 1/2026-42, a z 18. 3. 2026, čj. 38 A 5/2026-40. Dle správních orgánů žalobce „materiálně vyčerpal“ možnosti jazykové přípravy ke studiu na vysoké škole. Žalovaná si položila otázku, zda nyní doložené přijetí na vysokou školu není v protikladu s dřívějšími tvrzeními a plány žalobce. Ptala se, zda nové potvrzení o studiu na vysoké škole není jen dalším z účelových kroků, které mají žalobci zajistit pobyt na území ČR.

III. Právní názor soudu

12. Soud ověřil, že žaloba je včasná, podala ji osoba k tomu oprávněná. Žaloba také splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Následně soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudní řád správní (s. ř. s.)]. Přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Zjistil přitom vady, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
13. Ve věci samé soud rozhodl bez zbytečného prodlení; neřešil návrh na přiznání odkladného účinku.
14. Soud rozhodl bez nařízení jednání (§ 51 s. ř. s.), jelikož účastníci s tímto postupem souhlasili mlčky (žalobce) či výslovně (žalovaná). Neshledal potřebu nařídit jednání ani pro potřeby dokazování. Dílem jsou důkazní návrhy obsaženy již ve správním spisu. Zbylé podklady jsou pak účastníkům dobře známy (potvrzení o studiu na vysoké škole, výzva ministerstva v jiném řízení ve věci žalobce, resp. obsah webových stránek ministerstva). Jelikož soud nepochybuje o tom, že účastníci měli možnost seznámit se s veškerými důkazními návrhy (§ 51 odst. 1 s. ř. s. ve znění od 1. 1. 2026), na jejich základě může ve věci rozhodnout. S ohledem na perspektivu, z níž soud posuzoval tento případ, pak nepotřeboval pro

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

rozhodnutí ve věci provést výslech žalobce. Bude na žalované, aby – shledá-li k tomu důvody – blíže osvětlila skutkový stav věci mj. i na základě jeho výsledku. I tento prostředek totiž může sloužit k ověření předpokladů, že žalobce na území ČR plnil/plní účel jemu uděleného pobytového titulu.

15. Podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že *žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se podává ministerstvu na úředním tiskopisu, na kterém se podává žádost o vydání tohoto povolení. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 55 odst. 1 a 2 vztahují obdobně.*
 16. Dle § 35 odst. 3 téhož zákona platí, že *dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37). Dle § 37 odst. 2 písm. a) pak ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2 za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přiblíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*
 17. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců platí, že *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
 18. Jistě je věcí suverénního státu, za jakých podmínek cizince vpustí či nepustí na vlastní území, a zda shledá, že důvody pro vpuštění této osoby na území přetrvávají i poté, kdy uplynula doba, po níž jí byl vstup a pobyt povolen (např. rozsudek NSS z 14. 1. 2016, čj. 7 Azs 313/2015-35). To ovšem neznamená, že správní orgány mají ničím neomezenou volbu pro výklad neurčitých právních pojmů, za jejichž pomoci určují, zda cizinec na území setrvá, či nikoliv. V této kauze jde o výklad *jiné závažné překážky* pobytu cizince na území ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
 19. Soud předesílá, že žalobce v žalobě poukazoval na usnesení, jímž druhý senát v kauze 2 Azs 64/2024 vznášel otázku ohledně zvláště neupraveného účelu pobytu cizinců (jiné/ostatní), o jehož prodloužení ostatně žádal i žalobce. Pominul ovšem, že v době, v níž sepisoval žalobu, již rozšířený senát o předložené otázce rozhodl shora cit. usnesením z 31. 3. 2026. V něm lapidárně řečeno uvedl, že i tohoto účelu pobytu musí být k území ČR dostatečně intenzivní, těsná a seriózní vazba. Jakkoli jde o inspirativní závěry, soud dovodil, že v nynější věci je bez dalšího nelze využít. Skutkový podklad odkazovaného případu je totiž odlišný od toho, co soud řeší v posuzované věci.
 20. Recentní pobytovou judikaturu zdejšího soudu dobře znají jak zástupce žalobce (který zastupuje také řadu jiných cizinců v obdobné situaci), tak žalovaná, jež působí jako odvolací správní orgán. Již jen proto soud nebude dokola rekapitulovat obecné závěry a výklady, které vyslovil např. v rozsudcích z 27. 8. 2025, čj. 19 A 17/2025-35, z 28. 8. 2025, čj. 21 A 20/2025-33, z 1. 12. 2025, čj. 19 A 53/2025-43, z 13. 1. 2026, čj. 19 A 62/2025-42, z 26. 1. 2026, čj. 19 A 1/2026-35, z 1. 4. 2026, čj. 19 A 7/2026-44, či již shora cit. rozsudcích 39 A 1/2026, 38 A 5/2026. Mj. právě cit. rozsudky řeší obecná východiska, z nichž soud vycházel i v této kauze, a na které soud dále odkazuje.
 21. Soud v obecné rovině souhlasí s tím, že povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní nelze prodloužovat k tomu, aby se cizinci účastnili opakovaných, resp. nikdy
- Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

nekončících jazykových kurzů, které je mají připravit ke studiu na vysoké škole. Za poslední měsíce soud řešil mnoho pobytových případů, které s nynější kauzou sdílely ty které skutkové detaily. Již jen proto si je soud vědom, že ministerstvo a potažmo také žalovaná mohou čelit náporu věcí, které na první pohled vypadají shodně. Ani v takové situaci však správní orgán nemohou bezmezně generalizovat a bez zjištění náležitých specifík právě řešené žádosti usuzovat, že cizinec svou pobytovou historií naplnil *jinou závažnou překážku pobytu* cizince na území [§ 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a dále ve spojení s § 37 odst. 2 písm. a) s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců].

22. Žalobcův případ na první pohled vykazuje znaky, s nimiž se soud setkal u řady jiných nedůvodných žalob. Jak u mnoha jiných kauz jde i nyní o (přínejmenším) třetí žádost o vydání pobytového pobytu (např. rozsudek 19 A 7/2026, bod 58). Zatímco první žádost spadala pod tzv. směrnice¹ důvod studia¹ za účelem jazykové přípravy ke studiu na vysoké škole (pobyt s platností od 18. 3. 2024 do 31. 12. 2024), druhou žádostí žalobce dosáhl na pobytový titul „dle národní úpravy“², a to povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní pro další jazykovou přípravu ke studiu u X (platnost od 4. 2. 2025 do 30. 9. 2025). Třetí (nyní sporná) žádost sdílí právní režim druhé žádosti, jelikož žalobce usiloval o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem jiné/ostatní (žádost podal 5. 8. 2025). Z této pobytové historie lze v obecné rovině jistě dovodit pochybnosti o tom, nakolik žalobce plnil účel pobytových oprávnění, tzn. zda se češtinu vůbec učil.
23. Žalobce se ovšem vymezil proti tomu, jak správní orgány vyložily neurčitý právní pojem *jiné závažné překážky pobytu* s pomocí konkrétní argumentace. Zpochybňoval dle něj nekonkrétní závěry též tím, že začal studovat na vysoké škole a také tím, že podal žádost o dlouhodobý pobyt za účelem tohoto studia. To ostatně tvrdil a dokládal již v průběhu řízení o odvolání. Žalovaná dle něj tuto skutečnost řádně nezohlednila. Nemohla uzavřít, že studijní snahy žalobce jsou bezcílné a nikam nevedou.
24. Ze správního spisu soud vyčetl, že žalobce vskutku v odvolání z 26. 1. 2026 tvrdil, že začal studovat na vysoké škole. K tomu doložil blíže neidentifikovatelný printscreen, z něhož je patrné, že jako uchazeč o studium v programu X (*pozn. soudu*: X, IČO: X) zaplatil správní poplatek za přijímací řízení.
25. Ostatně i proto se žalovaná na s. 9 a 10 napadeného rozhodnutí zabývala eventualitou, že žalobce na této vysoké škole v mezichase začal studovat. Dovodila však, že není jasné, proč žalobce rezignoval na studium na jím „vysněné“ X. Tato rychlá změna jeho směřování u ní vzbudila dojem účelovosti žalobcovy žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní. Proto uzavřela, že žalobce svým jednáním naplnil jinou závažnou překážku ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
26. Žalobce pak k žalobě přiložil potvrzení o studiu na X v prezenční formě studia z 24. 2. 2026, s tím, že se ke studiu zapsal 19. 2. 2026 (*pozn. soudu*: tzn. před vydáním napadeného rozhodnutí). Letní semestr dle potvrzení trvá do 14. 9. 2026. Žalobce také předložil printscreen z webu „informační portál pro cizince“, z něhož je patrné, že řízení pod tam specifikovaným jednacím číslem správní orgán vyhodnotil jako předběžně kladné. Číslo

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 z 11. 5. 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (přepřacované znění) Úř. věst. L 132, s. 21-57.

² Srov. usnesení rozšířeného senátu 2 Azs 64/2024.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

jednací odpovídá řízení ve věci žádosti žalobce o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia (srov. výzvu z 29. 1. 2026, č. 1. 12 soudního spisu).

27. Za těchto okolností žalovaná nemohla bez dalšího uzavřít, že žalobce neplnil účel, kvůli kterému do ČR přicestoval (jazyková příprava na studium a vlastní studium na vysoké škole). Pokud žalobce již během odvolacího řízení tvrdil a dokládal (byť jím doložený printscreen nelze hodnotit jako způsobilý doklad k prokázání studia), že směřuje k naplnění původního účelu, tzn. studia na vysoké škole, žalovaná nemohla tuto důležitou skutkovou okolnost shledat nepodstatnou. Bez ověření jejích dojmů nemohla shledat, že žalobce naplnil jinou překážku pobytu dle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
28. Jakkoli dílčí skutkové poznatky správních orgánů nabízely možnost shledat náhlé studium žalobce na jiné vysoké škole účelovým, v nynější kauze k takovému závěru neshromáždily dostatek skutkových zjištění. Závěry o rozsahu a kvalitě vzdělávání u X žalovaná nezaložila na řádných podkladech, které by byly založené ve správním spisu. Stejně tak ani tvrzení o ustálených vzorcích jednání mnoha cizinců, jenž žádají o další a další povolení k pobytu za účelem jazykové přípravy s vyústěním ve studiu u X, žalovaná důkazně nepodložila. Pokud by realita odpovídala tvrzení žalované, nabízí se zpracovat a do spisu založit alespoň statistiku, která by dokládala tvrzení žalované.
29. V jiných případech (viz mj. shora odkazované spisové značky rozsudků zdejšího soudu), správní orgány např. zjišťovaly náročnost jazykových kurzů, které ten který žalobce absolvoval, zajímaly se o jeho docházku i o to, jak úspěšný byl ve studiu. V nynější kauze se žalovaný omezil na zřejmě „překopírovanou“ formulaci ohledně systému a náplně kurzů organizovaných X, aniž ozřejmil, jak úspěšný či neúspěšný byl v jeho studiu žalobce. Rozhodně neobjasnily, jaké jazykové kompetence žalobce získal v průběhu circa 1,5 roku, během něhož v ČR pobýval za tím účelem, aby ovládl „češtinu“ na úrovni potřebné ke studiu na české vysoké škole. Konstatovaly, že žalobce účelově změnil původně vytýčený směr studia (nově ekonomika a management na X místo původního X na X). Nezjišťovaly ani důvod, pro který žalobce změnil své zaměření, ani to, jak v tomto konkrétním případě probíhalo přijímací řízení, resp. jakou úroveň češtiny je třeba prokázat k přijetí ke studiu (srov. Duolingo test u přijímacího řízení na Panevropskou univerzitu, rozsudek 19 A 7/2026, bod 52 a násl.). Nezajímaly se ani o to, jak probíhá studium na X. Tyto okolnosti přitom byly podstatné pro posouzení stěžejní otázky, zda se žalobce toliko účelově přihlásil ke studiu na X. Bez zjištění skutkových specifík nelze učinit paušální závěr o účelovosti všech žádostí, které různí cizinci předkládají, byť se může zdát, že všichni využívají stejného vzoru, jak docílit oprávněného pobytu v ČR. Ostatně z kontextu odůvodnění na s. 9 a 10 napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaná v této stěžejní otázce rozhodovala o žalobcově odvolání nejspíš dle dojmů, nikoli na základě konkrétně zjištěného skutkového stavu.
30. Soud zdůrazňuje, že shora uvedené právní závěry by nečinil, pokud by žalobcova pobytová historie jednoznačněji naznačovala, že do ČR přicestoval nikoli za „směrníkovým“ účelem, tzn. za účelem studia. Pokud by žalobce v mezinárodním časovém období žádal o zaměstnaneckou kartu či povolení k pobytu za účelem podnikání, soud by neměl pochybnosti o skutečném účelu žalobcova pobytu v ČR. V tomto případě tak tomu nebylo. Proto soud, podobně jako v kauze 19 A 62/2025, bod 58, zrušil napadené rozhodnutí s tím, nechť žalovaná v dalším řízení detailně ověří předpoklad, že žalobce – jako desítky jeho krajanů – toliko účelově usiluje o setrvání na území ČR a k tomu využívá např. i „fingovaného“ studia na soukromé vysoké škole.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

31. Konečně soud nepominul, že žalobce v souvislosti se studiem na X požádal o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia (řízení pod čj. X). Jakkoli se nabízí závěr, že žádost o pobytové oprávnění za účelem studia vylučuje úspěch žalobce v nynějším řízení (prodloužení pobytového titulu za účelem jiné/ostatní), soud má za to, že žalovaná by buďto měla tato dvě řízení spojit ke společnému projednání a rozhodnutí či vyčkat závěrů v druhém řízení (ohledně studia) a až poté rozhodovat v nynější věci.

IV. Závěr a náklady řízení

32. Soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení (výrok I). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Správní orgány nezjistily skutkový stav v potřebném rozsahu. V souladu s výše uvedenými závěry zdejšího soudu správní orgány v dalším řízení ověří skutečnosti, které buďto potvrdí jejich předpoklad o účelovosti žalobcova studia na X, nebo jejich pochybnosti o žalobci rozptýlí. Své závěry pak žalovaná řádně odůvodní.
33. Výrok II vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu nákladů v řízení. Náklady řízení představují jednak částku 3 000 Kč za soudní poplatek, jednak náklady zastoupení. Zástupci náleží mimosmluvní odměna za dva úkony (převzetí právního zastoupení a podání žaloby) po 4 620 Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho zástupce ve výši 2 x 450 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tedy žalobci na náhradě nákladů řízení náleží částka ve výši 13 140 Kč, kterou mu žalovaná zaplatí v přiměřené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u NSS, který o ní též rozhoduje. Kasační stížnost by svým významem měla podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.).

Nesplní-li povinná (žalovaná) dobrovolně, co ji ukládá výrok II vykonatelného rozhodnutí, může oprávněný (žalobce) podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Praha, 20. května 2026

Martin Bobák v. r.
samosoudce